

درس دوم: در پناه ایمان

شناخت ما از خالق خویش و فرمان‌های او، به تنهایی منجر به اطاعت نمی‌شود، بلکه این شناخت نیازمند حقیقت‌دیگری بنام ایمان است.

علم و شناخت + ایمان = عمل و انجام دستورات الهی امام علی (ع) درباره ایمان و باور می‌فرماید: ایمان و عمل دو برادر همراه و دو دوست جدایی‌ناپذیرند.

حقیقت ایمان: ایمان، باور قلبی کامل به یک موضوع یا حقیقت است. باوری که شوق عمل به آن حقیقت را در انسان ایجاد می‌کند. پس اگر کسی به دانسته‌های خویش ایمان داشته باشد، عمل نیز به همراه آن خواهد آمد.

راه‌های دستیابی و تقویت ایمان به خدا عبارتند از :

۱- «یاد و ذکر خداوند» حضور خداوند در خاطر ما در تمام لحظات زندگی با نماز و تلاوت قرآن،
الف: سبب افزایش ارتباط ما با خدا می‌شود.
ب: باعث تقویت ایمان به او می‌شود.

۲- انجام نیکی‌ها و دوری از گناهان: همان‌طور که ایمان به خدا عمل به دستورات را به دنبال دارد، عمل به دستورات نیز سبب تقویت ایمان می‌شود. هر عمل نیکی، ایمان ما را قوی می‌کند و هر گناه، چون غباری مانع رسیدن نور ایمان به دل می‌شود.

امام صادق (ع): آنچه ایمان را در دل پایدار می‌کند، دوری از گناهان است.

۱- آرامش: آرامش روحی به دو دلیل می‌باشد .

اول: خداوند دل و جان آدمی را به گونه ای آفریده که جز با یاد او ، آرام نمی‌گیرد. وقتی انسان در این دنیا به هر یک از خواسته‌های دنیایی می‌رسد، پس از مدتی از آن دل آزرده می‌شود چون هیچ خواسته‌ای نمی‌تواند جای خواسته واقعی قلب را بگیرد.

دوم: کسی که به خدا ایمان دارد، مقصد نهایی خود را نزد خدا جست و جو می‌کند. برای همین از ناملایمات دنیا، دچار اضطراب و ناراحتی نمی‌شود.

آثار ایمان عبارتند از:

۲- رهایی از سردرگمی و بی‌هدفی: احساس بیهودگی وقتی ایجاد می‌شود که کسی در زندگی خود هدف والا و ارزشمندی نداشته باشد.

صبر است کلید گنج مقصود
از صبر به کام دل رسی زود
«موفق باشید»

